

University of Groningen

Annotatie bij Voorzieningenrechter Rechtbank Roermond, LJN

Vols, M.

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2009

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Vols, M., (2009). *Annotatie bij Voorzieningenrechter Rechtbank Roermond, LJN: BI1270 (Sluiting drugswoning)*, Nr. BI1270, mrt. 31, 2009.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Trefwoorden

Woningsluiting wegens drugshandel
Wet Damocles
Beleidsregels drugsoverlast

Domein

Burger bestuur, Openbare orde en Veiligheid

Subdomein

Bijzondere wetten: drugs

JG-nummer

JG. 09.0048

Kern

Een besluit om een woning op grond van artikel 13b Opiumwet, zonder voortijdige waarschuwing of geboden begunstigingstermijn, dient deugdelijk te worden gemotiveerd. Bij deze motivatie mag niet verwezen worden naar verouderde beleidsregels.

Instantie

Voorzieningenrechter Rechtbank Roermond AWB 09/432

Datum

31 maart 2009

Partijen

Uitspraak van de voorzieningenrechter van de Rechtbank Roermond inzake het verzoek om voorlopige voorziening van [verzoeker] tegen de burgemeester van de gemeente Venlo.

Wet en artikelen

Opiumwet, art. 13b.

Samenvatting

De burgemeester van Venlo heeft in maart 2009 de woning van [verzoeker] op grond van artikel 13b Opiumwet voor zes maanden gesloten. In de woning werd, zo blijkt uit een politierapportage, een handelshoeveelheid drugs aangetroffen. Daarnaast heeft [verzoeker] strafrechtelijke en bestuursrechtelijke antecedenten. De burgemeester heeft [verzoeker] vooraf aan de sluiting geen waarschuwing gegeven. Gezien de hoeveelheid aangetroffen drugs en de antecedenten behandelt de burgemeester [verzoeker] als bijzonder geval. Hij verwijst ter motivering van het besluit naar de in 2005 vastgestelde 'Beleidsregels ter voorkoming en ter bestrijding van drugsoverlast'.

De voorzieningenrechter stelt vast dat de burgemeester in 2007 de bevoegdheid heeft gekregen om op grond van artikel 13b Opiumwet woning te sluiten. De genoemde beleidsregels zijn niet aangepast naar aanleiding van deze wetswijziging.

De voorzieningenrechter bepaalt dat de burgemeester niet heeft voldaan aan de eisen aan zorgvuldige besluitvorming, vastgelegd in onder meer de artikel 3:4 en 3:46 Awb. Een sluiting van een woning voor zes maanden zonder waarschuwing is een ingrijpend besluit. Nu niet verwezen kan worden naar de niet-aangepast beleidsregels, had de burgemeester expliciet en adequaat moeten weergeven waarom sluiting van een woning zonder waarschuwing in dit geval gerechtvaardigd is.

Nu dat niet is gedaan en sprake is van gebrekkige besluitvorming zijn [verzoekers] verweermogelijkheden geschaad en wordt zinvolle rechterlijke toetsing bemoeilijkt. Dat [verzoeker] in voorlopige hechtenis zit en dus niet op korte termijn naar de gesloten woning kan terugkeren, doet niets af aan het feit dat in dit geval het belang van zorgvuldige besluitvorming zwaarder dient te wegen dan het belang om de woning onmiddellijk te sluiten. De rechter sluit echter niet uit dat het motiveringsgebrek en de niet inzichtelijke belangenafweging bij het te nemen besluit op bezwaar kunnen worden hersteld.

De voorzieningenrechter schorst het besluit van de burgemeester. (MV)

Noot:

1. Bij de inwerkingtreding van artikel 13b Opiumwet, de Wet Damocles, in 1999 vielen alleen lokalen (als cafés, (besloten) sociëteiten en coffeeshops) onder het bereik van de bepaling. In 2007 werd de werkingssfeer van artikel 13b Opiumwet verruimd met woningen. De verruimde sluitingsbevoegdheid van de burgemeester kwam tot stand na druk vanuit gemeenten. Diverse burgemeester stelden dat de mogelijkheden om drugshandel in panden aan te pakken via artikel 174a Gemeentewet, de Wet Victoria, te beperkt zijn. De verstoring van de openbare orde is vaak niet aan te tonen. Drugshandelaars blijken in de praktijk aangrenzende panden rondom een de woning op te kopen. Ook worden bezoekers gemaand om zich stil te houden en intimideren de drugshandelaren buurtbewoners om de bestaande overlast niet te melden (zie A. de Jonge & M. Vols, *Overlast en verloedering; evaluatie wetten Victoria en Victor*, Groningen: VROM-inspectie 2009, p. 14). De rechterlijke macht accepteerde voor 2007 niet dat woningen werden gesloten op grond van artikel 13b Opiumwet. Zie Raad van State, 07-09-2005, *LJN*: AU2128 r.o. 2.4, waarin de Raad van State duidelijk stelt dat de woning geen voor het publiek toegankelijk lokaal of een bij de coffeeshop behorend erf in de zin van artikel 13b van de Opiumwet is. Wel werden vermeende ‘woningen’ samen met de onderliggende coffeeshop gesloten. Rechter merkten in die gevallen deze ruimte niet als woning aan (zie Rechtbank Breda, 28-05-2001, *LJN*: AB2002 r.o. 2.5. Vgl. Voorzieningenrechter Rechtbank Breda, 04-02-2008, *LJN*: BC7268, waar de voorzieningenrechter een ruimte boven een coffeeshop, waarin enkel een matras ligt, niet aanmerkt als een woning).

2. Een zoektocht naar gepubliceerde jurisprudentie omtrent op grond van artikel 13b Opiumwet gesloten woningen levert weinig resultaten op. Uit onderzoek van de VROM-inspectie uit 2008 blijkt dat burgemeesters de Wet Damocles wel inzetten om drugshandel vanuit woningen aan te pakken. Van de 40 ondervraagde gemeenten zetten acht gemeenten Damocles in om woningen te sluiten. Negentien gemeenten sluiten in het geheel geen woningen en dertien gebruiken enkel artikel 174a Gemeentewet. Van de acht gemeenten die gebruik maken van artikel 13b Opiumwet hebben vijf gemeenten één tot vijf sluitingen verricht. Twee gemeenten hebben vijf tot tien keer een woning gesloten. Één gemeente heeft reeds meer dan tien woningen gesloten (zie A. de Jonge & M. Vols, *Overlast en verloedering; evaluatie wetten Victoria en Victor*, Groningen: VROM-inspectie 2009, pp. 24-25).

3. In onderliggende zaak is sprake van een motiveringsgebrek. De burgemeester heeft niet voldoende gemotiveerd waarom een waarschuwing achterwege kon blijven. Daarbij speelt een rol dat de vastgestelde beleidsregels niet zijn bijgewerkt naar aanleiding van de wijziging van de Wet Damocles in 2007. Aangezien sluiting een forse beperking inhoudt van het huisrecht, vastgelegd in artikel 10 Grondwet en 8 EVRM, dient een sluiting voor de belanghebbende voorzienbaar te zijn. Gezien de vereiste proportionaliteit en eisen aan deugdelijke motivering van het handhavingsbesluit dient de burgemeester voldoende te motiveren waarom geen waarschuwing of begunstigingstermijn aan belanghebbende wordt geboden. Ook dient de sluitingsduur proportioneel te zijn en deugdelijk te worden gemotiveerd (zie ook Rechtbank Amsterdam, 08-09-2008, *LJN*: BG3625). Wat betreft de proportionaliteit is Voorzieningenrechter Rechtbank Maastricht, 13-01-2009, *LJN*: BH0376 interessant. Daar stelt de voorzieningenrechter dat een verhuurder van een woning slechts verantwoordelijk kan worden gehouden voor haar huurders, indien zij deze verantwoordelijkheid ook kan dragen. Aangezien de verhuurder in casu niets afwist van de drugshandel en de daarbij horende overlast acht de voorzieningenrechter de sluitingsduur van twaalf maanden disproportioneel en schorst het besluit.

Mr. M. Vols, m.vols@rug.nl
<http://www.rug.nl/staff/m.vols/>

Vindplaats

LJN-nr. BI1270.